

Verbonden, voor altijd?

Verbonden, voor altijd?

Hartsgeheimen op een internaat

Krisha van der Male & Vera van Vliet

Schrijvers: Krisha van der Male en Vera van Vliet

Coverontwerp: Krisha van der Male

Fotograaf: Alyssa Noordegraaf

Covermodellen: Sarah Rouss en Demi Riesmeijer

ISBN: 9789403651972

© Krisha van der Male en Vera van Vliet

Proloog

Amber

Mijn naam is Amber. Ik ben zeventien, geboren op twaalf juli tweeduizend. Ik heb een hele lieve moeder, die me naar het internaat de Wilg heeft gestuurd. Mijn beste vrienden zijn Lotte, Juna, Max en Suzanne. Zij wonen ook in het internaat. Eigenlijk ben ik Spaans. Het is mijn eerste taal en Spanje is mijn thuisland.

Ik voel me vaak klein, maar daar is niks van te merken. Gek ben ik op mijn uiterlijk. Over mijn hele lichaam heb ik sproeten. Mijn haar is oranje en half lang; ik ben een echte ginger.

Ik heb een geheim en als iemand daar ooit achter komt, ga ik dood, tenminste dat denk ik. Zo zal het in ieder geval voelen. Gelukkig zal er nooit iemand achter kunnen komen, tenzij ik het vertel, maar dat gaat nooit gebeuren.

Mijn lievelingskleur is echt zeker weten turquoise. Mijn boeken zijn er mee gekaft en mijn rugzak is turquoise. Ooo, en mijn gympen zijn ook in die kleur en daar heb ik gewoon twee paar van. Misschien ben ik een beetje geobsedeerd.

Mijn lievelingseten is zeker weten pizza, van alle volwassenen op heel het internaat kan ik het, het beste vinden met Bibi de kokkin.

We zitten in Roosendaal op school en wonen in Bosschenhoofd. Als je nog nooit van die plek gehoord hebt kan ik dat begrijpen.

Juna

Hey, ik ben Juna. Ik ben geboren op twintig oktober tweeduizend en twee en ben dus net zestien jaar oud. Ik slaap samen op een kamer met Amber, Lotte en Suzanne. In de les kijk ik altijd naar Max maar dat hoeft hij niet te weten hoor.

Zoals je, denk ik, al door had woon ik in het internaat de Wilg. De reden waarom mijn ouders me zat waren, is me nooit duidelijk

geworden. Mijn hobby is lezen, ik vind het heerlijk om weg te dromen in een goed boek. Al krijg ik daar wel valse hoop van als het gaat om de liefde. Gelukkig heb ik altijd mijn beste vriendin Amber nog, die altijd wel iets meemaakt.

Hoe zie ik eruit? Ik ben best wel klein en niet erg slank, mijn haar is een rare kleur koperbruin. Ik ben best bleek en heb blauwe ogen. Het liefst draag ik comfortabele kleren en eerlijk gezegd doe ik niet zoveel aan mijn uiterlijk.

Het gene wat ik het meeste mis van thuis is mijn hond Boy. Dat mijn ouders ver weg zijn boeit me eerlijk gezegd niet heel veel. Op school doe ik havo en zit ik in de klas met Max en overdag loop in vaak te dromen in de gangen.

Max

Ik ben Max, stoer dapper en ik kan elk meisje krijgen. Nu moet je niet het verkeerde beeld van me krijgen. Ik ben er maar verliefd op een en dat is de bloedmooie Juna. Ik weet alleen niet zeker of ze op mijn versiertrucks valt.

Sinds dit jaar zit ik bij haar in de klas, in de eerste zat ik met Amber in de klas maar na een slecht verleden zijn we blijven zitten en in andere klassen geplaatst. Dat mag je best vergeten, het is niet zo belangrijk. Wat wel echt telt is dat alles nu wel goed gaat, dat hoop ik tenminste. Al gaat het niet goed tussen mij en Jorden. Hij was mijn beste vriend maar na een ruzie is hij naar een andere kamer verplaatst.

Amber wil altijd aan mijn blonde haar zitten ik doe er 's ochtends niks aan waardoor het vaak alle kanten op staat, maar tja, dat ben ik. In tegen stelling tot de meiden ben ik erg lang en steek bijna anderhalve kop boven Juna en Amber uit. Niet dat het me boeit maar zij vinden het vervelend. Mijn beste vriend is Daan, niet dat we nog veel samen doen sinds we examentoetsen krijgen.

Nog een paar maanden en ik heb mijn havodiploma. Ik ben trouwens bijna achttien. Niet dat leeftijd me echt boeit, maar mijn rijbewijs wil ik wel echt gauw hebben.

Deel 1

Hoofdstuk 1

Juna

Ik fiets samen met Amber en Lotte uit school in de richting van ons huis. Het internaat de Wilg, of zoals wij hem noemen het internaat met de eeuwige wilg, door de grote treurwilg die in de tuin staat voor het gebouw.

Amber en Lotte zijn mijn kamergenootjes en beste vriendinnen. Ze lijken niet op mij of op elkaar. Amber heeft oranje half lang haar en een gezicht vol sproeten, net als de rest van haar lichaam. Ze is slank en niet zo heel erg lang. Lotte heeft zwart glanzend stijl haar, haar huid is als lichte mokka en haar ogen zijn grijs. Ze is in tegenstelling tot ons lang en gespierd, een echte sportmeid. Beiden zijn ze erg zeker van zichzelf, terwijl ik op mijn eigen uiterlijk overal iets op aan te merken heb van scheven wenkbrauwen tot het vinden dat ik te dik oog.

Amber

Ik fiets naar het internaat samen met mijn vriendinnen. Lotte aan de ene kant Juna aan de andere kant van me. We zijn een ongeregeld zootje. Onze sturen haken telkens bijna in elkaar en we hebben heel veel lol. Juna's koperbruine vlecht is uitgezakt van de inspannende gymles. Haar helderblauwe ogen staan vrolijk. Het valt me op in de herfstzon dat ze een bleke huid heeft met een paar sproetjes om haar neus.

Lotte maakt flauwe opmerkingen over de basketbal die het net miste en mijn hoofd raakte.

We zijn bijna thuis. Ik ga ervan uit dat er geen plek meer is in het fietsenrek voor het keukenraam waar Bibi – onze kok – vierentwintig zeven te vinden is. Ze is al wat ouder en als ze lacht zie je rimpels om haar ogen en mond. Ze heeft grijs haar dat altijd opgestoken zit en op haar hoofd pluist. Ze is de beste kokkin van de hele wereld.

Zoals verwacht is er geen plek en gooien we onze fietsen tegen het tuinhuisje aan waar de meeste overbodige spullen liggen. Er hangt een groot slot op, om ons buiten te houden. Juna loopt naar de voordeur en steekt haar sleutel in het slot.

Juna

Ik steek de sleutel in het slot. De deur is zwaar, maar vertrouwd. Ik gooi mijn tas in de hal en hang mijn jas op aan de kapstok. Achter de grote deur naar de woonzaal komen stemmen vandaan. Het is druk, maar thuis.

Amber volgt me naar de woonzaal. Lotte gaat naar boven toe. Op de bank zit Max. Hij is een lange jongen met een eigenwijs gezicht en donkerblond kort haar. Hij heeft blauwe ogen en is mijn nepvriendje. Op school deed hij altijd heel flirterig en vroeg hij me voor de grap verkering, ik zei ja. Nu hebben we al 2 maanden nepvkering en begroet hij me altijd met babe.

“Hé babe,” zegt hij, als hij ons binnen ziet komen.

“Hé,” zegt Amber tegen hem.

“Hoe gaat het?” vraag ik.

“Goed hoor schat en met jou?”

Ik voel dat ik bloos.

“Met mij gaat het ook goed hoor. Wel bijna drie keer in Lotte haar stuur beland toen we naar huis fietsten.”

Hij moet er om lachen.

“Ahw, gaat het?” vraagt hij alsof hij bezorgt om me is.

Ik knik, ik wil nog meer zeggen maar Amber trekt me mee in de richting van de eetzaal waar van drie tot half vijf altijd thee, warme chocolademelk en koekjes staan. Alleen op woensdagmiddag liggen er kleine zakjes chips, die we mogen pakken. Bibi komt om het kwartier even kijken of er iets bijgevuld moet worden.

Amber pakt één van de mokken die op elkaar gestapeld staan en schenkt warme chocolademelk in en pakt een stroopwafel, die op een grote schaal ernaast liggen.

“Wat wil jij?” vraagt ze.

“Hetzelfde als wat jij hebt,” antwoord ik.

Samen lachend gaan we aan een tafel zitten. We hebben het vaak over boeken- en filmliedjes. Nu gaat het ook over Max. Ik kijk mijn vriendin hoofdschuddend aan.

“Hij vindt je zeker weten leuk en jij hem. Wanneer gaan jullie nou eens een echte relatie krijgen?”

“Nooit,” zeg ik tegen haar.

Amber

Ik lach, neem een slok nog hete chocolademelk en verbrand mijn tong. Juna gaat stuk om mijn gezicht. Ik roep naar haar dat het niet grappig is, maar zij denkt er duidelijk heel anders over. Ze komt niet meer bij en valt bijna van haar stoel af. Als ze weer een beetje bekomen is vraagt ze:

“Het wiskundehuiswerk was toch maar maken tot opgave zeven?”

Ik knik, maar zeg dan snel, “nee toch.”

Ik grijp mijn telefoon. Er staat echt tot zeven. Ik kreun en laat mijn hoofd in mijn handen zakken.

“Ik heb vanavond huiswerk te maken dus geen filmavond voor mij.”

Ik trek een triest gezicht. We kunnen de TV huren, soort van dan, we mogen over de hele week onze naam drie keer in het rooster plaatsen, dat geldt dan voor een uur. Wat je daar mee doet moet je zelf weten. Het is alleen wel zo dat die uren erg snel weg zijn met zo veel leerlingen die overdag vaak school hebben. Juna en ik waren in bezit gekomen van twee uurtjes, precies genoeg voor een filmavondje. Helaas voor mij moet ik nu dus wiskunde maken voor morgen.

Juna

Ik kijk op de klok. Het is bijna half vijf.

“Anders ga je nu toch gewoon je huiswerk maken, Bibi stuurt ons zo toch de eetzaal uit.”

We lopen met zijn tweetjes naar boven. Onze slaapkamer is op de eerste verdieping gelijk naast de linker trap. Precies boven onze kamer is die van de jongens waar ook Max slaapt. In onze kamer staan twee stapelbedden. Amber en ik slapen in hetzelfde bed, Amber boven en ik onder. Tussen de bedden in bij het raam staat een bureau met een laptop erop. Daarboven hangt een grote dromenvanger. Naast het bed

waar Lotte slaapt en een andere vriendin Suzanne staat een grote witte kast die we in het eerste jaar beplakt hebben met stickers. De linker muur is paars de andere wit. Achter de deur hangen haakjes voor onze schooltassen en kleren. Ze zijn erg overbodig. Overal waar je kijkt liggen wel schoenen, stapels kleren en tassen. Ik zie zelfs een onderbroek onder het bed van Lotte als ik op het mijne ga zitten.

Amber neemt plaats achter het bureau en haalt haar wiskundeboeken uit haar tas. Ze maakt snel de laatste paar vragen die ze mist. Ze is ziek geweest en had dus een stukje van de stof gemist. Nu ze weer bij is wordt het tijd voor iets leuks, maar eerst avondeten. Ik zie op het schermje van mijn telefoon dat het vijf uur is geweest. Dat betekent dat de eetzaal open is voor uitgehongerde kinderen.

We lopen de trap af. Ik glij met mijn hand over de houten leuning. Ik vraag me af wat we gaan eten. Dat is iedere dag op nieuw een verrassing. Ik hoop op iets lekkers.

Ik heb geluk. We komen de eetzaal binnen en ik ruik de pizza al. Snel lopen we naar de grote tafel waar borden, glazen en eten op staan. Ik pak drie grote stukken en ga snel aan een tafel zitten voordat alle tafeltjes bezet zijn en we moeten wachten met eten tot er iemand klaar is. Amber en Lotte komen bij me aan tafel zitten. We zijn even aan het kletsen als Max binnen komt.

Amber

Ze hebben pizza, dat is altijd goed. Ik ga bij Juna en Lotte aan tafel zitten. Er liggen twee stukken pizza op mijn bord en heb een glas water in mijn hand.

Max komt binnen en Juna valt meteen stil. Ik schud mijn hoofd. Ik heb hem niet gezien, maar ik weet gewoon dat hij er is. Het kan niet anders.

“Hé babe” zegt hij tegen haar.

Hij komt samen met een of andere vriend van hem bij ons zitten.

“Hé” zegt Juna.

Ik weet niet zo goed wat ik van ze moet vinden. Ze vinden elkaar leuk zeker weten, maar als ze zo om elkaar heen blijven draaien zal er natuurlijk nooit iets veranderen tussen hen.

Ik zet mijn bord in de mand met alle vieze borden en bekers. Ik loop naar de woonzaal. Het duurt nog tien minuten en dan mogen we

eindelijk film kijken. We hebben er nog niet echt over na gedacht maar dat is niet heel erg. Juna en ik hebben toch vaak dezelfde gedachten.

Juna

De film is grappig. Omdat er veel eerstejaars bij zitten wilde we een niet al te enge film kijken, maar het is net twee weken geleden Halloween geweest dus hebben we gekozen voor een leuke Engelse Halloween film, die niet getekend is. We hebben daar allebei zo'n hekel aan.

Max gaat op een van de grote stoelen zitten, door zijn aanwezigheid kan ik me nog maar moeilijk focussen op de hele film die we aan het kijken zijn. Ik vind hem zo leuk maar dat weet hij niet en ik kan het hem ook niet vertellen.

Ik ben blij als de film klaar is. Nu kan ik naar boven toe en me omkleden. Ik wil mijn pyjama aan trekken, lekker warm onder de deken kruipen en een goed boek lezen totdat er een docent komt die zegt dat het tijd is om naar bed te gaan.

Mijn wens wordt verhoord. Amber gaat samen met Lotte een filmpje opnemen voor haar YouTube kanaal, dus ik kan ongestoord mijn gang gaan.

Amber

Ik heb een filmpje opgenomen voor mijn kanaal. Vol energie kom ik de slaapkamer binnenstormen. Het is half tien en het liefst wil ik het gelijk bewerken en online zetten al weet ik dat het niet meer mag. Er komt een docent de kamer in.

“Meisjes gaan jullie je om kleden. Het is bijna tijd om naar bed te gaan.”

De deur is nog niet dicht of Suzanne doet haar na, we schieten allemaal in de lach.

Ik lig in bed en ik moet plassen en best nodig. Ik wil niet, dan moet ik over de gang uit mijn warme bedje. Ik ben bang om de andere meiden wakker te maken, maar ik hou het niet meer. Ik kruip uit mijn bed en sluip op mijn tenen naar de deur en dan gauw op mijn blote voeten naar de badkamer.

Voor de badkamerdeur naast de trap kijk ik even snel omhoog. Er komt licht uit de kamer van de jongens. Juna en ik hebben hier aan het begin van het jaar vaak gelachen.

Aan het begin van het schooljaar was het licht kapot en zaten we pas net met Max in de klas. Ik moest 's nachts met Juna mee naar de wc en vaak maakten we dan gekke opmerkingen over de jongens. De deur gaat open. Snel glip ik de badkamer in hopen dat ik niet gezien ben.

Hoofdstuk 2

Juna

Ik word wakker en het eerste waar ik aan denk is Max. Gisteravond moest ik de hele tijd aan hem denken. We hebben afgesproken om vandaag samen naar school te fietsen. Amber, Max en ik hebben dezelfde lessen ondanks dat ze ouder zijn.

Genoeg gedacht. Ik stap mijn bed uit en kleed me aan. Mijn schooluniform, het heeft een blouse met lange mouwen in een donkerblauwe kleur. Het rokje is zwart met donkerblauwe ruiten. Ik heb mijn hoge zwarte laarzen aan.

Het regent buiten en ik heb geen zin in school. Amber komt wonder boven wonder met haar duffe kop onder haar dekens vandaan. Ze ziet er slaperig uit.

“Hoe laat is het?” kreunt ze.

Ik zie op het scherm van mijn telefoon dat het half acht is, nog een uur voor we weg moeten.

“Half acht,” lach ik naar haar.

Ze valt terug op haar kussen en draait zich om.

“Nog vijf minuutjes dan kom ik.”

Ik moet erg om haar lachen. Het verbaast me dat ze nog nooit te laat is gekomen.

Ik stop de laatste spullen in mijn tas en loop naar beneden. Ik zie Max, hij komt op me aflopen, geeft me een knuffel en zegt:

“Hé babe.”

Ik voel dat ik bloos, maar wil hem niet laten merken dat ik nerveus word van zijn aanwezigheid. Hij is ook zo leuk. Ik denk aan alle keren dat ik zie dat meisjes hem nakijken maar dat hij geen aandacht aan ze besteedt.

Ik sta bij mijn fiets. Het is half negen en we wachten op Amber die nog aan het treuzelen is. Ze staat in de hal voor de spiegel. Lotte roept naar haar dat ze op moet schieten, omdat we anders te laat komen. Max kijkt naar me, ik voel zijn ogen branden maar probeer me geen gekke dingen in te beelden.

Op de fiets hebben we het over het schoolfeest van vanavond. We hebben er echt superveel zin in. Alle leerlingen die op het internaat wonen, mogen gratis naar binnen. Ik heb een jurkje met een heleboel glitter. Het onderste deel, de rok, is wit. Het heeft korte mouwtjes en komt net boven mijn knieën. Ik heb er zwarte hoge hakken bij. Amber heeft een zwart strak jurkje aan met glimmende studs in streepjes naar beneden lopend. Ik was erbij toen ze hem kocht. Ze heeft hele hoge zwarte sleehakken waar ook studs op zitten. Lotte heeft een blauwe jurk van een glanzende stof met een knoop bij haar nek.

Amber

We zetten onze fietsen in de stalling, het begint op nieuw te regenen. We rennen snel over het schoolplein in de richting van de deuren die net open gaan.

We lopen de trappen op naar de tweede verdieping waar onze kluisjes staan. Max boven mij, Lotte daaronder en links van me Juna. Ik haal mijn laptop eruit. Op naar de economieles.

Meneer Laak vertelt saai. Het lijkt of dit ene uurtje tienduizend jaar duurt. Juna en Max zitten naast elkaar, ze zijn de hele tijd aan het smoezen. Het leidt me af en ik vraag me af hoelang het nog zal duren tot ze iets zullen gaan krijgen. Het is overduidelijk dat ze elkaar leuk vinden. Vanavond is het perfecte moment, als ze nou maar samen naar het schoolfeest gaan.

De gedachte aan boeken en droomjongens sleept me de dag door. Het was vermoeiend om naar alle docenten te moeten luisteren. Bij de tweede pauze besluit ik dat ik geen trek heb in mijn lunch en geef het weg. Zelf haal ik een broodje gezond in de aula.

Het is overvol in de aula en ik ben wel blij dat het ons gelukt is om een van de tafels te bemachtigen.

Juna

We fietsen naar huis en het lukt me niet om vooruit te komen. Ik draai me om. Gelijk zie ik dat mijn band leeg is. Max en Amber zien het ook en ik moet dus super awkward bij Max achterop. Het is verschrikkelijk

ongemakkelijk omdat ik hem moet vasthouden om niet te vallen. Maar volgens mij vindt hij dat niet zo erg.

Zodra we thuis zijn, gaan we ons gelijk opmaken voor het schoolfeest. Amber en Lotte hun jurkjes zijn schitterend. Amber gaat aan de toilettafel zitten, haalt een oogschaduw uit het laatje en brengt hem licht aan op haar oogleden. Lotte heeft problemen met de rits van haar jurk. Zelf sta ik halfnaakt en probeer haar te helpen.

Amber

We staan in de slaapkamer en ik heb het zo naar m'n zin. Het zwarte jurkje hangt aan de kastdeur. De studs die eraan zitten glimmen. Ik ga voor de spiegel zitten en pak mijn oogschaduw, voorzichtig breng ik het aan op mijn oogleden. Het zwart is heftig bij mijn groene ogen. Ik pak de eyeliner en maak een wing. Ik ben superblij dat het in één keer goed gaat. Zodra ik klaar ben met mijn ogen pak ik vuurrode lippenstift. Ik ben zelf een beetje bang dat het vloekt bij mijn oranje haar, maar Lotte en Juna vinden allebei dat het mooi staat.

Ik wil net Juna opmaken als er op de deur geklopt wordt. Lotte wil opendoen maar ik draai me naar haar om en gebaar dat ze moet wachten. Snel gooi ik haar badjas naar haar toe en doe die van mij dicht. Lotte doet open.

“Max wat doe jij nou hier?” zegt ze.

Ik doe mijn best om niet in de lach te schieten.

“Juna, ik wil je iets vragen.”

Het lijkt of hij net pas bedacht heeft wat hij hier komt doen.

“Wat is er?” vraagt ze een beetje verward, omdat de jongen die ze overduidelijk leuk vindt haar ineens iets komt vragen.

“Ga je mee naar het schoolfeest als mijn date?”

Ze knikt en wordt rood.

“Nou je hebt je antwoord, nu kun je ons met rust laten.”

Lotte gooit de deur dicht. Het is een halve minuut muisstil, dan vliegen we elkaar om de hals en giechelen.

“Je hebt gewoon een fucking date,” gil ik tegen Juna.

“Ja...”

Ze kan het zelf ook nog maar amper geloven.

Juna

Max heeft me mee naar het schoolfeest gevraagd. We gillen van blijdschap.

“Ik kan het gewoon niet geloven” zeg ik tegen mijn vriendinnen.

Amber is mijn make-up aan het doen. Ze heeft blauwe glim oogschaduw voor me en een opvallende mascara. Mijn ogen lijken drie keer groter dan normaal.

“Geef me mobiel eens aan,” roep ik.

Amber geeft hem me aan.

“thanks” lach ik.

Ik start YouTube op en zet een playlist op. Het is gewoon de top veertig maar we blèren elk nummer mee. Lotte zet haar box aan en draait de volumeknop voluit.

Na een half uur komt een of anderen kwaadaardige docent de slaapkamer binnen.

“Zet die muziek zachter,” roept ze naar ons.

Gehoorzaam draaiden we het zachter, maar als we haar de trap af horen lopen gaat die gewoon weer keihard aan.

Het is bijna tijd. We moeten alleen nog even avondeten. Het is te voorspellen dat Bibi iets makkelijk gemaakt heeft. Een grote pan met macaroni staat klaar. We schepten op en gaan zitten. We hebben nog steeds onze badjassen aan. Ik wil er niet aan denken dat onze jurkjes vies zouden worden.

We zijn klaar, maar zitten nog even na te praten aan tafel. Max komt binnen.

“Komen jullie mee anders gaat de bus straks weg zonder ons.”

Het is pas zeven uur. Het busje zal over een kwartier vertrekken. Max is zo zenuwachtig dat we, maar op staan en hem volgen.

We gaan helemaal achterin zitten. Max zit naast me, zelf ben ik stiekem ook best gespannen. In de bus op weg naar school zijn we veel aan het praten en lachen. Als we er bijna zijn wil Max zijn arm om me heen slaan. Mijn vriendinnen hebben het eerder door dan ikzelf en krijgen gelijk de slappe lach.

Als de bus stil staat, rennen we zo snel mogelijk naar de grote rode schooldeuren. Binnen krijgen we een donkerblauw bandje om. Daar kunnen de leraren aan zien dat we bij het internaat horen. We krijgen

allemaal vijf kaartjes waar we drinken mee kunnen halen of iets te snoepen. Als het op is voor het einde van de avond moeten we zelf bij kopen.

Er klinkt harde muziek van uit de aula en hoe dichterbij we komen hoe meer knipperende lichten we zien. "Kom." Max pakt mijn hand en trekt me mee naar binnen, Amber en Lotte komen achter ons aan.

Amber

Ik heb in mijn hele leven nog nooit zo veel gedanst en gelachen. Na een hele tijd ga ik ergens aan de kant zitten. Ik heb pijn in mijn buik van het lachen. Lotte geeft me een cola aan en gaat naast me zitten. Juna en Max staan in elkaars armen. Ze zijn aan het dansen, heel schattig.

Ik ben moe maar kan het niet laten om na mijn cola terug de dansvloer op te springen en mee te zingen met alle liedjes die ik ken. Ik zie dat Max iets in het oor van Juna fluistert. Ze vindt het leuk, want ze lacht en bloost. Dan geeft hij haar een kus op haar wang.

Juna

Max en ik zijn nog maar met zijn tweeën. Lotte en Amber zijn allebei gaan zitten. Hij fluistert iets in mijn oor.

"Wil je mijn vriendin zijn, mijn echte vriendin."

"Ja," roep ik zo hard mogelijk om boven de harde muziek uit te komen.

Amber staat weer op en komt luid zingend op ons af.

"Wat maakt jou zo blij," vraagt ze.

Max heeft zijn arm om me heen liggen.

"Oew," lacht ze.

Ze trekt me een eindje mee. We dansen maar ik moet haar wel vijf keer vertellen hoe hij me heeft gevraagd en wat er door me heen ging toen hij me kuste.

Tot mijn grote verdriet is het veel te snel twaalf uur en moeten we naar de bus. Ik lig in Max zijn armen en val bijna in slaap. Mijn benen voelen als lood als ik de trap op loop. Bij mijn kamer nemen we afscheid voor vandaag en geeft hij me nog een laatste kus op mijn wang.

Hoofdstuk 3

Amber

Ik word wakker en wil gelijk weer gaan slapen, maar de gedachte aan gisteravond houdt me wakker. Gister hebben we nog een uur lang over het feest gepraat en ik ben dus helemaal dood, mijn benen doen pijn van het dansen van gister, maar het was het waard.

Ik hijs mezelf overeind en kijk hoe laat het is. Ik heb nog twee uur en dan moet ik op mijn werk zijn. Bijna iedereen hier heeft rijke ouders. Alleen die van mij hebben gezegd dat ik maar moet gaan werken voor mijn geld.

Ik loop naar de badkamer, Juna en Lotte hebben geluk dat ze uit kunnen slapen. Ik ga voor de spiegel staan en stop mijn tandenborstel in mijn mond. Ik heb een hekel aan de zaterdagmorgen.

Ik slof naar beneden. Er is nog bijna niemand wakker. Bibi heeft net verse broodjes in een mand gelegd.

“Goedemorgen Amber.”

“Jij ook een goedemorgen.”

Bibi kent me al vanaf dat ik nog klein was. Toen hielp ik in de keuken en maakten we koekjes. Nu is alles anders. Ik maak huiswerk en ben altijd met mijn vrienden. Ik moet twee keer per week werken: zaterdag van tien tot drie en op maandag van zes tot negen. Het is redelijk normaal geworden al is het niet mijn droombaan; het kan er mee door.

Ik ga in mijn eentje aan een tafel zitten. Ik neem een broodje met kaas en ga door mijn Instagram. Mijn foto van het schoolfeest is meer dan veertig keer geliket. Het beurt me op om ernaar te kijken en weer even terug te denken aan die fantastische avond.

Nu heb ik geen keus ik sta op en loop naar de gang, ik trek mijn schoenen en mijn jas aan, stop mijn telefoon in mijn zak net als mijn sleutelbos. Met een diepe zucht stap ik naar buiten. Het is koud en het regent zacht.

Juna

Als ik wakker word weet ik eerst niet waar ik ben. Het is donker. Ik kijk om me heen en zie mijn dekbed, dan Lotte in haar bed naast me. Ik ga op mijn rug liggen en probeer aan gisteren te denken. Het voelt net of ik het gedroomd heb. Zou hij me echt zo leuk vinden of kwam het door de make-up skills van Amber? Ik draai me om maar ben te wakker om nog verder te slapen.

Ik stap mijn bed uit en doe mijn sloffen aan. Amber is zo te zien al naar haar werk. Iedere zaterdagochtend is ze vroeg wakker om te werken.

Ik loop de woonzaal in en ik kijk om me heen. Geen mensen waar ik veel mee om ga, balen. Ik ga op de bank zitten met een boek uit de grote kast die naast de keukendeur staat. Ik lees graag. Je kan overal heen waar je maar wilt, zo lang je je fantasie maar laat werken. Ik ben zo opgeslokt door het verhaal dat ik niet meer door heb wat er om me heen gebeurt.

Max komt de kamer binnen en loopt naar me toe hij haalt het boek voor mijn gezicht weg.

“Goedemorgen,” zegt hij tegen me.

Ik lach en hij komt naast me zitten.

“Heb je goed geslapen?”

“Ja hoor, ik vind het jammer dat ik nu weer wakker ben.”

“Hoe zo? Nu kan ik bij je zijn.”

“Ja dat is waar.”

“Zullen we vanmiddag iets leuks gaan doen?” vraagt hij aan me.

“Ja, is goed.”

We lachen en gaan ontbijten.

Amber

Ik stap de bus in, ik heb nog altijd geen zin. Als ik een plekje heb bemachtigd, pak ik mijn telefoon. Ik doe mijn oortjes in. De landschappen vliegen voorbij. De tijd gaat snel. Voor ik het weet zijn we in de nabijgelegen stad. Mijn werk en school liggen hier, het is met de fiets een half uurtje, met bus duurt het twintig minuten.

Ik ben ruim op tijd, ik doe mijn schoenen uit en pak mijn fles. Ik loop in de richting van de court. Ik zie een vriend van me, Wolf. Hij loopt naar me toe en begroet me met een knuffel. Zijn bruine haar piekt alle kanten op. Het laat me aan Max denken al weet ik niet waarom. Wolf is wel leuk en oprecht aardig in tegenstelling tot Max. Zijn grote bruine ogen staan vrolijk.

We staan wat te praten als er een paar jongens onrust gaan zaaien. Ik loop naar ze toe. Ik ben nog te moe om op een normale manier tegen ze te zeggen dat ze normaal moeten doen. Ik geef een snauw en ze houden gelukkig op.

Juna

Ik kijk naar Max. Hij zit met zijn vrienden op de bank. Ik heb mijn boek voor mijn ogen en wil niet opvallen. Nog steeds word ik nerveus van hem. Ik weet dat ik hem leuk vind maar weet niet zeker of hij mij ook echt leuk vindt. Hij heeft me door. Snel sla ik mijn ogen neer en doe of ik aan lezen ben. Hij loopt op me af en haalt het boek voor de tweede keer vandaag weg,

“Zullen we nu iets gaan doen?”

“Ja goed, waar wil je heen?”

“Naar de film of zo.”

“Oké leuk.”

Ik sta op en zet mijn boek terug in de kast.

“Ik ga me even snel omkleden, oké?”

“Ja goed, tot zo.”

Hij geeft me een knuffel en een kus op mijn voorhoofd.

“Zie ik je zo.”

“Ja.”

Ik loop snel de trap op naar mijn slaapkamer

Ik duw de deur open. Het is koud in mijn kamer. Het raam staat open, het regent buiten. De bios is ongeveer tien min lopen bij het internaat vandaan. Ik vraag me af welke film hij wil kijken en of hij er überhaupt al over na heeft gedacht.

Ik doe mijn kast open en probeer iets leuks te vinden om aan te trekken. Ik kies uit eindelijk een witte spijkerbroek met een

legergroene trui erboven. Ik loop de trap af. Zodra Max me ziet loopt hij op me af.

“Zullen we gaan?” vraagt hij.
Ik knik hij pakt mijn hand.

Amber

De dag duurt lang het is koud en ik ren de hele tijd achter kleine kinderen aan die de court niet af willen. Ik hoor de harde grote regendruppels op het dak. Wolf loopt op me af.

“Tot hoe laat sta je vandaag?”

“Hetzelfde als altijd, drie uur.”

“Geluksvogel,” lacht hij.

Ik weet dat hij tot zes staat. Het begint nog harder te regenen en ik ril.

Er komt een jochie van een jaar of acht binnen. Ik ken hem redelijk goed. Hij komt iedere week springen. Hij heeft een grote bos krullen en hij springt op me af.

“Hé,” lach ik naar hem. “Hoe gaat het me je?”

“Goed en met jou.”

“Ook goed. Wat ga je vandaag doen?”

“Nieuwe trucjes leren, wil je me helpen?”

“Natuurlijk.”

Ik loop met hem mee in de richting van een grote trampoline achter in de zaal. Zijn energie maakt me gelijk vrolijk.

Juna

Max haalt popcorn en heeft ook de film betaald. Het voordeel van onze ouders en de plek waar we wonen is dat we altijd geld krijgen. Mijn zakgeld is per week een bedrag van vijftig euro en dat is best veel in de maand. Er zitten ook kinderen op school die gewoon tweehonderd euro per week krijgen. Ik zou soms best met ze willen ruilen, maar ben toch ook al heel blij met het bedrag dat ik wekelijks krijg.

We lopen samen de zaal in. Max heeft een romantische film uitgekozen. Ik straal helemaal. Ik vind hem zo leuk en nu weet ik zeker dat hij mij ook leuk vindt.